

Egen drift-undersøgelse af sagsbehandlingstiden hos Skatteankenævn Vendsyssel

ENDELIG RAPPORT

J.nr. 2007-3299-980

26. november 2008

Indholdsfortegnelse

1. Undersøgelsens afgrænsning, tilrettelæggelse og gennemførelse	1
2. Karakteristik af det udvalgte område	5
3. Undersøgelsen.....	8
3.1. Kortlægning af sagerne.....	8
3.2. Sagsbehandlingstiden.....	9
3.2.1. Sagsbehandlingstiden fra modtagelsen af partens klage til myndighedens første henvendelse til parten	9
3.2.2. Samlet sagsbehandlingstid	13
3.2.2.1. Samlet sagsbehandlingstid generelt	13
3.2.2.2. Den samlede sagsbehandlingstid i de undersøgte sager	16
3.2.3. Besvarelse af rykkere og underretning af parten når en sag trækker ud... ..	18
Konklusion.....	21

Rapport om undersøgelse af sagsbehandlingstiden hos Skatteankenævn Vendsyssel

1. Undersøgelsens afgrænsning, tilrettelæggelse og gennemførelse

Jeg skrev den 21. november 2007 til Skatteankenævn Vendsyssel at jeg havde besluttet at have særligt fokus på sagsbehandlingstiden hos en række myndigheder inden for forskellige områder. Jeg havde derfor besluttet efter bestemmelsen i § 17, stk. 2, i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand at gennemføre et egen drift-projekt om sagsbehandlingstiden hos en række forskellige myndigheder. I den forbindelse havde jeg besluttet at undersøge sagsbehandlingstiden hos bl.a. to skatteankenævn, og jeg havde her tilfældigt udvalgt Skatteankenævn Vendsyssel og Skatteankenævn Lolland-Falster.

Jeg skrev at min undersøgelse ville angå dels den generelle sagsbehandlingstid hos Skatteankenævn Vendsyssel (og Skatteankenævn Lolland-Falster), dels sagsbehandlingstiden i 10 konkrete sager fra hvert af de to skatteankenævn. Der skulle være tale om de første 10 sager hvor skatteankenævnet havde truffet afgørelse efter 1. oktober 2007.

I brevet bemærkede jeg at jeg på SKAT's hjemmeside havde konstateret at der i Resultatkontrakt for 2007 mellem Skatteministeriets departement og SKAT bl.a. var fastsat nogle generelle målsætninger vedrørende sagsbehandlingsprocesser og sagsbehandlingstider (resultatkrav 4). Af delmål 18 i resultatkontrakten fremgik følgende:

”Mål 18: Sagsbehandlingstider generelt

Målet for den generelle sagsbehandlingstid i SKAT er, at sagerne skal være afsluttet inden for 90 dage. Der måles på sagsbehandlingstiden, og der måles på spredningen for at sikre et incitament til at behandle de sager, der har overskredet fristen.

Målingen omfatter den eksisterende sagsbeholdning såvel som nye sager, der oprettes i 2007.

Mål

90 pct. af sagerne skal generelt være afsluttet inden for 90 dage. Mindst 94 pct. af sagerne skal være afsluttet inden for 6 måneder. Mindst 97 pct. af sagerne skal være afsluttet inden for 9 måneder. Mindst 99,5 pct. af sagerne skal være afsluttet inden for 12 måneder.

Note: Undtaget fra målingen af sagsbehandlingstider generelt er de sager, der beror på domstolsprøvelse.”

Med henblik på min undersøgelse af den generelle sagsbehandlingstid hos Skatteankenævn Vendsyssel anmodede jeg skatteankenævnet om i en udtalelse til mig at redegøre nærmere for hvorledes sagsbehandlingstiden hos skatteankenævnet var i forhold til de generelle målsætninger som fandtes i det ovenfor citerede delmål 18 fra resultatkontrakten mellem Skatteministeriets departement og SKAT.

Jeg orienterede den 21. november 2007 Skatteministeriet om mit brev af samme dato til Skatteankenævn Vendsyssel.

Den 16. januar 2008 modtog jeg en udtalelse af 14. januar 2008 fra Skatteankenævn Vendsyssel og de 10 sager som ankenævnet havde afgjort først i oktober 2007.

I udtalelsen af 14. januar 2008 skrev Skatteankenævn Vendsyssel bl.a. følgende:

”Skatteankenævnets udtalelse vedrørende sagsbehandlingstiden:

Det er skatteankenævnets opfattelse, at ankenævnene ikke er omfattet af de fastsatte målsætninger vedr. sagsbehandlingstider i Resultatkontrakt for 2007 mellem Skatteministeriets departement og SKAT, idet skatteankenævnene er en uafhængig klageinstans.

Rent praktisk vil en sagsbehandlingstid på 3 måneder fra klage modtages og til afgørelse sendes som hovedregel ikke kunne overholdes jf. de formelle regler i skatteforvaltningsloven og forretningsorden for skatteankenævn.

De formelle regler kræver følgende:

Når klagen er modtaget, anmodes SKAT om en udtalelse, der skal afgives inden 14 dage jf. skatteforvaltningslovens § 36 stk. 3 samt forretningsorden for skatte-

ankenævn (bkg. nr. 607 af 14/6 2006 som ændret ved bkg. nr. 81 af 24/1 2007 – herefter benævnt FO) § 10 stk. 1.

Herefter klargøres sagen af sekretariatet med sagsfremstilling og forslag til afgørelse til forelæggelse for nævnet. Sagen skrives på dagsorden til nævnsmødet og sendes med dagsordenen ud til nævnsmedlemmerne jf. FO § 6. Skatteankenævn Vendsyssel har besluttet, at alle sager skal behandles på et møde, inden forslag og sagsfremstilling udsendes til klager (FO § 11 stk. 6).

Efter behandlingen på nævnsmøde sendes sagsfremstilling og forslag (hvis der ikke gives medhold) til høring hos klager/og klagers repræsentant jf. skatteforvaltningslovens § 36 stk. 6 og FO § 11 stk. 7. Klagerens svarfrist kan forlænges, såfremt klageren ønsker det. Svarfristen er 15 dage.

Såfremt klager ønsker et foretræde for nævnet, skal klageren indkaldes til møde med 15 dages varsel — FO § 13 stk. 3 og 4.

Hvis klageren udebliver fra et ønsket foretræde for nævnet eller undlader at indsende skriftlige kommentarer, selv om han har udtrykt, at der kommer skriftlige kommentarer, kan nævnet først træffe afgørelse efter at klager er gjort bekendt med, at der nu er fastsat en frist og fristen (ikke under 15 dage) er udløbet.

Ovenstående betyder dog ikke, at skatteankenævnet ikke er yderst opmærksomt på sagsbehandlingstiderne. Skatteankenævnet tilstræber i overensstemmelse med god forvaltningsskik at behandle sagerne så enkelt, hurtigt og økonomisk som muligt.

Nævnet har følgende aftale med sekretariatet om prioritering af sagsbehandlingen:

Rækkefølgen i sagsbehandlingen prioriteres ud fra følgende kriterier:

1. Ansvarssager, forskudssager, bindende svar, anmodninger om genoptagelse, fristoverskridelsessager og sager, hvor det i øvrigt skønnes at der er behov for en hurtigere sagsbehandling.
2. Almindelige sager.
3. Berostillede eller sager, der kan sidestilles hermed.

Skatteankenævnet har i perioden 1. januar 2007 til 31. december 2007 truffet afgørelse i 117 sager, eksklusiv tilbagekaldte sager og sager, som har været berostillet. (1 sag = 1 indkomstår). Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er faldet fra 10,4 måneder i januar til 4,8 måneder i december. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for hele perioden udgør 7,4 måneder. Sagsbehandlingstiden er regnet fra modtagelse af klagen til afgørelsen er truffet.

Beholdningen af sager (indkomstår), der ikke er klargjort til nævnsmøde pr. 31. december 2007, udgør 37, heraf er 28 berostillet. Tilsvarende var der pr. 1. juli

2006 (starttidspunktet for de nyetablerede skatteankenævn) en beholdning på 143 sager, heraf 65 berostillet.

Den positive udvikling i sagsbehandlingstiden skyldes hovedsageligt, at den vige klage tilgang har medført, at sagsbeholdningen har kunnet afvikles. Sekretariatet (dækkende Skatteankenævn Vendsyssel, Skatteankenævn Aalborg og Skatteankenævn Thisted) havde pr. 1. juli 2006 i alt 344 sager mod 108 pr. 31. december 2007.

Oplysninger om Skatteankenævn Vendsyssel

Skatteankenævn Vendsyssel har 15 medlemmer, der er udpeget af ministeren efter indstilling fra kommunerne: Frederikshavn, Læsø, Hjørring og Brønderslev. Nævnte kommuner har tilsammen et indbyggerantal på ca. 170.000.

Skatteankenævn Vendsyssel er opdelt i 2 besluttende led: Vendsyssel Vest og Vendsyssel Øst. Sagerne til nævnet fordeles efter postnumre. I specielle situationer kan opdelingen fraviges efter aftale, ligesom der kan behandles sager på fællesmøder.

De besluttende led har hver især møde 1 gang om måneden. Fællesmøder afholdes efter behov i januar, marts, maj, oktober og altid i december.

Der er afholdt 21 ankenævns møder.

Skatteankenævnets foldere vedlægges.

Det bemærkes, at alle skatteankenævn pr. 1. oktober 2007 er gået over til at anvende et revideret koncept for sagsfremstilling m.v. udarbejdet i regi af Foreningen af Danske Skatteankenævn (FDS). De tilsendte sager er derfor en blanding af sager udarbejdet efter det tidligere og det reviderede koncept."

Skatteankenævn Vendsyssel meddelte den 4. marts 2008 telefonisk en af mine medarbejdere at nogle af de generelle tal som var angivet i ankenævnets udtalelse af 14. januar 2008, var forkerte. Skatteankenævnet havde således i perioden 1. januar 2007-31. december 2007 truffet afgørelse i 130 sager (ikke 117 sager som angivet i udtalelsen). Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for perioden var ikke 7,4 måneder, men 7,8 måneder. Beholdningen af sager (indkomstår) der ikke var klargjort til nævnsmøde pr. 31. december 2007, udgjorde 39 (ikke 37), heraf 26 berostillede (ikke 28).

Den 15. juli 2008 sendte jeg Skatteankenævn Vendsyssel min foreløbige rapport om undersøgelsen af sagsbehandlingstiden hos skatteankenævnet med henblik på ankenævnets eventuelle bemærkninger hertil. I fremsendelsesbrevet skrev jeg bl.a. at hvis skatteankenævnet ønskede det, deltog man gerne herfra i et møde om rapporten inden skatteankenævnet afgav sin udtalelse. Jeg bad om at modtage ankenævnets bemærkninger senest den 1. september 2008.

Den 12. august 2008 anmodede Skatteankenævn Vendsyssel om at fristen for at komme med bemærkninger blev udskudt til starten af oktober 2008.

Skatteankenævnet begrundede det med at der skulle være fællesmøde i skatteankenævnet den 2. oktober 2008 hvor min foreløbige rapport kunne blive drøftet.

Jeg imødekom den 14. august 2008 Skatteankenævn Vendsyssels anmodning om at få udskudt svarfristen.

Skatteankenævn Vendsyssel afgav på denne baggrund en udtalelse af 3. oktober 2008. Skatteankenævnets bemærkninger til min foreløbige rapport er gengivet de steder i rapporten som bemærkningerne vedrører.

2. Karakteristik af det udvalgte område

Der er i skatteforvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006 som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 345 af 18. april 2007 om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love og ved § 2 i lov nr. 531 af 17. juni 2008 om ændring af kildeskatteloven og skatteforvaltningsloven) fastsat bestemmelser om bl.a. skatteankenævn.

Det bestemmes i skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, at skatteministeren bestemmer landets inddeling i skatteankenævn og antallet af medlemmer af det enkelte skatteankenævn. Skatteministeren udnævner nævnsmedlemmer tillige med en suppleant for hvert af disse medlemmer efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i de kommuner som skatteankenævnskredsen omfatter (skatteforvaltningslovens § 6, stk. 2).

I medfør af bl.a. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, har skatteministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1378 af 12. december 2006 om landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1 at landet er inddelt i 30 skatteankenævnskredse, herunder Skatteankenævn Vendsyssel der består af Frederikshavn Kommune, Læsø Kommune, Hjørring Kommune og Brønderslev-Dronninglund Kommune og har 15 medlemmer (§ 1, nr. 1).

Ifølge skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, afgør skatteankenævnene klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser vedrørende fysiske personer og dødsboer inden for en række nærmere opregnede sagstyper.

I skatteforvaltningslovens § 7, stk. 8, bestemmes det at told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnene. Det bestemmes samtidig at sekretariatet organisatorisk skal være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.

Skatteforvaltningslovens § 36 indeholder bestemmelser om proceduren ved behandlingen af klagesager i skatteankenævnene. Af § 36 fremgår bl.a. følgende:

”§ 36. ...

Stk. 2. En klage til skatteankenævnet skal indgives skriftligt og begrundet til skatteankenævnet. Klagen skal være modtaget i skatteankenævnet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Skatteankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal det indhente en udtalelse om klagen fra told- og skatteforvaltningen. Udtalelsen skal afgives inden 14 dage. Hvis told- og skatteforvaltningen anmoder om det, og hvis omstændighederne ved den påklagede afgørelse taler derfor, kan skatteankenævnet dog give en længere frist.

Stk. 4. ...

Stk. 5. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved skatteankenævnets behandling af en klage.

Stk. 6. Ved høringen efter stk. 5 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet.

Skatteankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 7. ...

Stk. 8. ...”

Skatteforvaltningslovens § 36, stk. 5, bestemmer at lovens § 19, stk. 1-3, finder anvendelse ved skatteankenævnets behandling af en klage. Det betyder at skatteankenævnet skal udarbejde en sagsfremstilling inden ankenævnet træffer en afgørelse i sagen. Det gælder dog ikke i det omfang afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter, og skatteankenævnet fuldt ud kan imødekomme anmodningen, eller ankenævnet og sagens parter i øvrigt er enige om afgørelsen (§ 36, stk. 5, jf. § 19, stk. 1). Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger ved-

rørende sagens faktiske forhold der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Der skal endvidere oplyses om den afgørelse som disse oplysninger efter ankenævnets vurdering fører til, med en begrundelse der opfylder de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse der følger af forvaltningsloven (§ 36, stk. 5, jf. § 19, stk. 2). Sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist der ikke uden parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage, regnet fra hørings-skrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. En part i sagen kan give afkald på denne høring (§ 36, stk. 5, jf. § 19, stk. 3).

I skatteforvaltningslovens § 7, stk. 6, bestemmes det at skatteministeren fastsætter en forretningsorden for skatteankenævnene. Dette er sket ved bekendtgørelse nr. 607 af 14. juni 2006 om forretningsorden for skatteankenævn som ændret ved bekendtgørelse nr. 81 af 24. januar 2007 om ændring af bekendtgørelse af forretningsorden for skatteankenævn.

Kapitel 6 i forretningsordenen for skatteankenævn indeholder bestemmelser om møder i nævnet. Det bestemmes i § 6, stk. 3, at formanden for skatteankenævnet efter aftale med sekretariatet fastsætter tid og sted for møderne i nævnet. Indkaldelsen til møderne skal så vidt muligt ske med mindst 7 dages varsel. Ifølge § 6, stk. 6, 1. pkt., skal de pågældende medlemmer af nævnet sammen med mødeindkaldelsen modtage det nødvendige materiale i de sager der skal behandles på mødet, herunder sagsfremstillingerne i sagerne og klagerens eventuelle kommentarer dertil.

I kapitel 10 i forretningsordenen for skatteankenævn er der fastsat bestemmelser om skatteankenævnenes behandling af klagesager.

I §§ 10-11 er der fastsat bestemmelser der stort set svarer til bl.a. bestemmelserne i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 3, § 36, stk. 5, jf. § 19, stk. 1-3, og § 36, stk. 6, som jeg har beskrevet ovenfor.

I forretningsordenens § 13, stk. 3, 1. pkt., bestemmes det at klageren indkaldes skriftligt til et møde med mindst 15 dages varsel hvis klageren har anmodet om lejlighed til at forelægge sagen for en beslutningsdygtig del af nævnet eller hvis nævnet anser det for hensigtsmæssigt at indhente en mundtlig udtalelse fra klageren.

Modtager nævnet efter formandens beslutning en mundtlig orientering om klagen af sekretariatet forud for mødet, skal klageren vejledes herom senest samtidig med indkaldelsen til mødet, jf. § 13, stk. 3, 1. pkt., og om at vedkommende har ret til at overvære denne orientering, men uden taleret (forretningsordenens § 13, stk. 3, 3. pkt.).

I forretningsordenens § 13, stk. 4, bestemmes det at hvis en klager har tilkendegivet et ønske om at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for nævnet og udtalelsen ikke er fremkommet inden for rimelig tid, kan nævnet fastsætte en frist (se også skatteforvaltningslovens § 36, stk. 6). For skriftlige udtalelser kan fristen ikke være under 15 dage (forretningsordenens § 13, stk. 4, 2. pkt.). For mundtlige udtalelser skal fristen minimum være til næste møde og med en mødeindkaldelse på ikke under 15 dage (forretningsordenens § 13, stk. 4, 3. pkt.).

3. Undersøgelsen

3.1. Kortlægning af sagerne

De 10 sager fra Skatteankenævn Vendsyssel som jeg har undersøgt – og som i denne rapport er tildelt et fiktivt sagsnummer fra 11-20 – er sager hvor der er klaget til ankenævnet over en afgørelse fra et skattecenter. I nogle af sagerne har klagerne fået helt eller delvist medhold.

Hovedindholdet af de enkelte sager fremgår kort af følgende skema:

Sag nr.	Ankenævnets afgørelse angår	Ankenævnets afgørelse
11	Skattecenters bindende svar	Medhold
12	Skattecenters afgørelse om opgørelse af fortjeneste ved salg af fast ejendom	Stadfæstet
13	Skattecenters bindende svar	Stadfæstet
14	Skattecenters bindende svar	Medhold
15	Skattecenters afgørelse om fradrag for underskud af virksomhed	Stadfæstet
16	Skattecenters afgørelse af om lån var skattepligtig gave m.v.	Delvist medhold
17	Skattecenters afgørelse om opgørelse af dødsbo	Stadfæstet
18	Skattecenters bindende svar	Medhold
19	Skattecenters afgørelse om befordringsfradrag	Medhold
20	Skattecenters afgørelse om opgørelse af indkomst	Stadfæstet

3.2. Sagsbehandlingstiden

3.2.1. Sagsbehandlingstiden fra modtagelsen af partens klage til myndighedens første henvendelse til parten

I alle 10 undersøgte sager har Skatteankenævn Vendsyssel rettet en første henvendelse til parten *inden 1 måned* fra modtagelsen af partens klage.

De 10 sager fordeler sig således:

Tidsrum:	Antal sager:	Sagsnumre:
Samme dag	3	11, 13, 16
1 dag	4	17, 18, 19, 20
2 dage	1	12
5 dage	1	14
8 dage	1	15

Den gennemsnitlige tid der i de 10 undersøgte sager gik fra modtagelsen af klagen fra parten og til ankenævnet første gang henvendte sig til parten, var knap 2 dage (1,9 dage). Som det fremgår af skemaet ovenfor, var en sådan henvendelse i 8 af de undersøgte sager sket senest 2 dage efter modtagelsen af klagen. I en sag (sag 14) skete henvendelsen 5 dage efter modtagelsen af klagen, og i en anden sag (sag 15) skete henvendelsen 8 dage efter modtagelsen af klagen.

På baggrund af de almindelige krav som følger af god forvaltningsskik, vil det efter omstændighederne i konkrete tilfælde kunne forsvares at der går indtil 1 måned efter sagens start før myndigheden retter den første henvendelse til parten. Dette kan særligt gælde i tilfælde hvor myndigheden allerede ved sin første henvendelse til parten kan afslutte sagen; dette har ikke været aktuelt i nogen af de undersøgte sager.

En noget kortere frist end 1 måned vil kunne følge af pligten til at underrette en registreret i medfør af §§ 28-29 i persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer).

Af persondatalovens §§ 28-29 fremgår følgende:

”§ 28. Ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal den dataansvarlige eller dennes repræsentant give den registrerede meddelelse om følgende:

- 1) Den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet.
- 2) Formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt.
- 3) Alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks.:
 - a) Kategorierne af modtagere.
 - b) Om det er obligatorisk eller frivilligt at besvare stillede spørgsmål samt mulige følger af ikke at svare.
 - c) Om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i nr. 1-3 nævnte oplysninger.

§ 29. Hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om følgende:

- 1) Den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet.
- 2) Formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt.
- 3) Alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks.:
 - a) Hvilken type oplysninger det drejer sig om.
 - b) Kategorierne af modtagere.
 - c) Om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i nr. 1-3 nævnte oplysninger, eller hvis registreringen eller videregivelsen udtrykkeligt er fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 gælder heller ikke, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssigt vanskelig.”

Af Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger fremgår bl.a. følgende:

"2.1. Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos den registrerede

2.1.1. På hvilket tidspunkt skal oplysningspligten opfyldes?

Efter lovens § 28, stk. 1, indtræder den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede *ved indsamlingen* af oplysninger.

Begrebet *indsamling*, der er én blandt andre behandlingsformer, jf. lovens § 3, nr. 2, dækker ikke blot over den form for behandling, der finder sted, når den dataansvarlige ved personlig eller telefonisk henvendelse eller gennem spørgeskemaer, ansøgningsformularer og lignende aktivt indsamler oplysninger hos den registrerede. Indsamling foreligger også, når den registrerede, evt. uopfordret, henvender sig til den dataansvarlige, hvad enten dette sker ved personligt fremmøde, telefonisk, skriftligt eller på anden måde, når blot den dataansvarlige modtager oplysningerne og derefter undergiver dem en eller anden form for behandling, f.eks. registrering eller opbevaring.

Den registrerede skal som udgangspunkt have meddelelse om de i § 28 nævnte forhold *samtidig med indsamlingen* af oplysninger hos den registrerede.

I de tilfælde, hvor oplysninger indsamles i forbindelse med, at den registrerede f.eks. skal indlevere en ansøgning, blanket eller lignende til den dataansvarlige, kan oplysningspligten opfyldes ved, at de fornødne informationer er fortrykt på ansøgningen, blanketten m.v. Det gælder også, hvis oplysningerne indsamles elektronisk gennem en hjemmeside på Internettet.

Hvis den registrerede selv henvender sig til den dataansvarlige uden brug af en fortrykt ansøgningsformular eller lignende, f.eks. i et almindeligt brev, skal den dataansvarlige opfylde sin oplysningspligt snarest muligt, hvilket i almindelighed vil sige inden for 10 dage. I praksis må det dog forventes, at oplysningspligten ofte ikke gælder i disse situationer, jf. nærmere herom nedenfor under pkt. 2.3.1.

...

2.2. Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos andre end den registrerede

2.2.1. På hvilket tidspunkt skal oplysningspligten opfyldes?

Oplysningspligten over for den registrerede i forbindelse med indsamling af oplysninger om den pågældende hos andre end den registrerede selv *indtræder som udgangspunkt ved registreringen* af de indsamlede oplysninger. I de tilfælde, hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, indtræder oplysningspligten dog senest, når videregivelse af de indsamlede oplysninger finder sted, jf. lovens § 29, stk. 1.

Hvilken tidsfrist, der kan indlægges i begrebet 'ved registreringen', afhænger af sagens nærmere omstændigheder. Den dataansvarlige skal dog altid – vurderet i forhold til den indsats der kræves fra den dataansvarliges side for at opfylde oplysningspligten – give den registrerede meddelelse så tidligt som muligt. Hvis den dataansvarlige allerede på selve registreringstidspunktet ved, at der i løbet af ganske kort tid herefter skal rettes henvendelse til den registrerede, f.eks. fordi den dataansvarlige skal forelægge sagens dokumenter for den registrerede, eller der skal foretages andre sagsbehandlingsskridt, vil oplysningspligten som alt-overvejende hovedregel kunne opfyldes samtidig med denne senere henvendelse. I øvrigt vil oplysningspligten i almindelighed skulle opfyldes inden for 10 dage efter registreringen.”

Det må efter min opfattelse under alle omstændigheder anses for problematisk hvis der går mere end ca. 1 måned fra modtagelsen af partens klage til myndighedens første henvendelse til parten. Jo længere tid der går, des mere kritisk må tidsforløbet vurderes.

Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 til samtlige ministerier, styrelser m.v. om mål for hurtig sagsbehandling mv. og Indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af samme dato (j.nr. 1.k. 1997/1002-2) til samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd indeholder retningslinjer om målsætninger for sagsbehandlingstiden, herunder en konkret tilkendegivelse af at borgeren under alle omstændigheder – hvor ikke andet er fastsat (jf. f.eks. 10-dagsfristen i offentlighedslovens § 16, stk. 2, og forvaltningslovens § 16, stk. 2) – bør have et (eventuelt foreløbigt) svar fra myndighederne inden 1 måned efter sagens modtagelse.

Den gennemsnitlige tid der gik fra modtagelsen af partens klage til ankenævnet rettede den første henvendelse til parten (knap 2 dage) i de 10 undersøgte sager fra ankenævnet, ligger efter min opfattelse klart inden for det acceptable.

I de undersøgte sager gik der i 8 af de 10 sager kun op til 2 dage efter modtagelsen af partens klage før ankenævnet første gang rettede henvendelse til parten. I en sag (sag 14) gik der 5 dage fra modtagelsen af klagen før ankenævnet rettede henvendelse til parten første gang, og i en anden sag (sag 15) gik der 8 dage. Efter min opfattelse må den tid der gik fra ankenævnets modtagelse af partens klage til ankenævnets første henvendelse til parten således i alle de undersøgte sager betegnes som yderst tilfredsstillende.

3.2.2. Samlet sagsbehandlingstid

3.2.2.1. Samlet sagsbehandlingstid generelt

Det er ikke muligt generelt at foretage en præcis angivelse af hvilken samlet sagsbehandlingstid der kan anses for acceptabel. En nærmere bedømmelse af den samlede sagsbehandlingstid kræver en vurdering af den pågældende sags art og eventuelt også sagens konkrete omstændigheder. Der må således f.eks. tages hensyn til i hvilken udstrækning en korrekt behandling af sagen har krævet indhentelse af (yderligere) oplysninger eller gennemførelse af andre tids- og ressourcerekrævende processkridt, om sagens afsløring – når denne i øvrigt er klar til afsløring – er mere eller mindre kompliceret, og om sagen af hensyn til parten eller andre private eller offentlige interesser må anses for mere eller mindre hastende. Ligeledes kan en sag også give anledning til mere generelle og principielle overvejelser som kan betyde en længere samlet sagsbehandlingstid.

Derimod kan der efter min opfattelse ved vurderingen af den generelt acceptable sagsbehandlingstid på et område ikke tages hensyn til myndighedens (og medarbejdernes) subjektive forhold, idet vurderingen må hvile på et objektive grundlag. At myndigheden således i almindelighed har utilstrækkelige ressourcer, eller at der på et sagsområde kommer flere sager end forventet, kan således nok for myndighedens medarbejdere være subjektivt undskyldende momenter, men det kan ikke bevirke en forlængelse af den tid som må anses for en i almindelighed acceptabel sagsbehandlingstid på området.

Med henblik på min undersøgelse af den generelle sagsbehandlingstid hos Skatteankenævn Vendsyssel anmodede jeg i mit brev af 21. november 2007 skatteankenævnet om at redegøre nærmere for hvorledes sagsbehandlingstiden hos skatteankenævnet var i forhold til de generelle målsætninger som fandtes i det ovenfor citerede delmål 18 fra Resultatkontrakt for 2007 mellem Skatteministeriets departement og SKAT.

Skatteankenævnet skriver i udtalelsen af 14. januar 2008 at et skatteankenævn som er en uafhængig klageinstans, ikke er omfattet af denne resultatkontrakt, herunder de generelle målsætninger i delmål 18. Dette er jeg enig med skatteankenævnet i. Min

anmodning var alene begrundet i at det kunne være naturligt for skatteankenævnene at overveje om de generelle målsætninger der fremgår af resultatkontraktens delmål 18 – som må formodes at være fastsat ud fra overvejelser om en acceptabel sagsbehandlingstid i de involverede sager – kunne være til inspiration for ankenævnene.

Skatteankenævnet skriver videre i udtalelsen af 14. januar 2008 at en sagsbehandlingstid på 3 måneder fra klage modtages og til afgørelse sendes – som er målet ifølge delmål 18 – som hovedregel rent praktisk ikke ville kunne overholdes. Skatteankenævnet henviser til de formelle regler i skatteforvaltningsloven og forretningsordenen for skatteankenævn.

I skatteforvaltningsloven og i forretningsordenen for skatteankenævn er der – som også beskrevet ovenfor i afsnit 2 og i ankenævnets udtalelse af 16. januar 2008 – en række bestemmelser om processen i de sager som ankenævnene behandler.

Det fremgår således af skatteforvaltningslovens § 36, stk. 3, at forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal det indhente en udtalelse om klagen fra told- og skatteforvaltningen. Denne udtalelse skal afgives inden 14 dage, men ankenævnet kan i visse tilfælde give en længere frist.

Endvidere følger det af skatteforvaltningslovens § 36, stk. 5, jf. § 19, stk. 1-3, at skatteankenævnet skal udarbejde en sagsfremstilling inden ankenævnet træffer en afgørelse i sagen, medmindre afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter og skatteankenævnet fuldt ud kan imødekomme anmodningen, eller ankenævnet og sagens parter i øvrigt er enige om afgørelsen. Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Der skal endvidere oplyses om den afgørelse som disse oplysninger efter ankenævnets vurdering fører til, med en begrundelse der opfylder de krav til en begrundelse af en forvaltningsafgørelse der følger af forvaltningsloven. Sagsfremstillingen skal herefter sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist der ikke uden parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra høringsskrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen.

Skatteankenævnet oplyser i udtalelsen af 14. januar 2008 at ankenævnet i medfør af § 11, stk. 6, i forretningsordenen for skatteankenævn har besluttet at de enkelte sager behandles på et møde i ankenævnet inden sagsfremstillingen med forslag til en afgørelse sendes til sagens parter.

Ligeledes følger det af skatteforvaltningslovens § 36, stk. 6, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet. Hertil skal

sagens parter også have en frist. I forretningsordenens § 13, stk. 4, bestemmes det at hvis en klager har tilkendegivet et ønske om at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for nævnet, og udtalelsen ikke er fremkommet inden for rimelig tid, kan nævnet fastsætte en frist. For skriftlige udtalelser kan fristen ikke være under 15 dage (forretningsordenens § 13, stk. 4, 2. pkt.). For mundtlige udtalelser skal fristen minimum være til næste møde og med en mødeindkaldelse på ikke under 15 dage (forretningsordenens § 13, stk. 4, 3. pkt.).

Skatteankenævnet har i udtalelsen af 14. januar 2008 – som blev korrigeret ved telefonsamtale den 4. marts 2008 – oplyst at ankenævnet i perioden 1. januar 2007 til 31. december 2007 har truffet afgørelse i 130 sager, og at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for hele perioden har været 7,4 måneder (ekskl. tilbagekaldte klager og klager som har været berostillet). Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er faldet fra 10,4 måneder i januar 2007 til 4,8 måneder i december 2007.

I udtalelsen af 3. oktober 2008 oplyser skatteankenævnet at ankenævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for perioden 1. januar 2008-30. september 2008 har været 4,8 måneder.

Det er efter min opfattelse ikke muligt mere præcist at angive hvilken samlet sagsbehandlingstid der generelt vil være acceptabel for skatteankenævnenes behandling af de sager som hører under ankenævnenes område.

Det er klart at en procedure som ovenfor beskrevet med en pligt til at indhente en udtalelse fra den myndighed hvis afgørelse er påklaget, fremsendelse af en sagsfremstilling med et forslag til en afgørelse til parten, nævnsbehandling m.v., medfører en vis sagsbehandlingstid. Dog vil visse af disse sagsbehandlingsskridt i et vist omfang allerede gælde efter de almindeligt gældende sagsbehandlingsregler og således ikke være særlige for det her undersøgte område, ligesom visse af sagsbehandlingsskridtene vil kunne undlades i de sager hvor der gives parten medhold.

Det er også min umiddelbare vurdering at der på skatteområdet er en vis mængde mere eller mindre komplicerede sager som i sig selv kan betyde en vis sagsbehandlingstid.

På denne baggrund er det min umiddelbare opfattelse at en gennemsnitlig samlet sagsbehandlingstid på ca. 7,4 måneder som skatteankenævnet har oplyst (og som efter det oplyste endda har været faldende til nu at være 4,8 måneder), ikke i sig selv kan anses for uacceptabel.

Jeg bemærkede i min foreløbige rapport af 15. juli 2008 at Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 til samtlige ministerier, styrelser mv. om mål for hurtig sagsbehandling mv. og Indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af samme dato (j.nr. 1.k. 1997/1002-2) til samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd indeholder retningslinjer om målsætninger for sagsbehandlingstiden. Det henstilles således bl.a. at de enkelte offentlige myndigheder opstiller målsætninger for hvor hurtigt man vil bestræbe at behandle sager hvor myndigheden skal træffe afgørelser i forhold til borgerne. For sagstyper der sjældent forekommer, eller hvor der gør sig særlige forhold gældende, kan man undlade at opstille mål for sagsbehandlingstider. Det bemærkes samtidig at de enkelte offentlige myndigheder bør udarbejde en oversigt over de opstillede mål for sagsbehandlingstider og at oversigten er offentlig tilgængelig.

Skatteankenævn Vendsyssel bemærker hertil i udtalelsen af 3. oktober 2008 at Skat – Ankecenter har udtalt at der vil blive opstillet målsætninger for sagsbehandlingstider, og at målsætningerne vil blive offentliggjort.

3.2.2.2. Den samlede sagsbehandlingstid i de undersøgte sager

Den samlede sagsbehandlingstid (regnet fra modtagelsen af partens klage til skatteankenævnets afgørelse i sagen) har i de 10 undersøgte sager varieret fra knap 2 måneder (sag 19) til godt 27 måneder (sag 16).

Den samlede sagsbehandlingstid har i de 10 sager fordelt sig således:

Tidsrum:	Antal sager:	Sagsnumre:
Over 1, men under 2 måneder	1	19
Over 2, men under 3 måneder	2	13, 18
Over 4, men under 5 måneder	4	11, 12, 17, 20
Over 6, men under 7 måneder	2	14, 15
Over 27, men under 28 måneder	1	16

Den gennemsnitlige samlede sagsbehandlingstid har for alle 10 undersøgte sager været 197,7 dage svarende til 6½ måned.

Jeg har ikke fundet anledning til at sætte mig nærmere ind i de materielle spørgsmål i de undersøgte sager for at kunne udtale mig mere konkret om den samlede sagsbehandlingstid i de enkelte sager bortset fra en af sagerne, jf. nærmere nedenfor.

Jeg har lagt vægt på at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de undersøgte sager ligger ca. 1 måned under den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle de sager hvori ankenævnet traf afgørelse i 2007.

Endvidere har jeg lagt vægt på at der ikke er den store spredning i sagsbehandlingstiden i de undersøgte sager bortset fra sag 16, jf. nærmere nedenfor. Det bemærkes at hvis sag 16 ikke indgik i beregningen ville den gennemsnitlige sagsbehandlingstid falde en del.

Som nævnt giver en af de undersøgte sager fra skatteankenævnet mig anledning til nogle særlige bemærkninger.

Der er tale om sag 16. Den samlede sagsbehandlingstid i sagen var godt 27 måneder, det vil sige 2 år og 3 måneder.

Klagen i sagen blev modtaget den 3. august 2005, og samme dag blev modtagelsen af klagen bekræftet over for parten.

Ligeledes den 3. august 2005 blev det pågældende skattecenter anmodet om en udtalelse i sagen.

Det daværende Nordjyske Skatteankenævn modtog den 15. august 2005 en udtalelse af 12. august 2005 fra skattecentret.

Den 27. november 2006 sendte det daværende Skatteankenævn Hjørring Vest et forslag til afgørelse i sagen til parten.

I forlængelse heraf var der, ifølge de sagsakter jeg har haft forelagt, i løbet af 2007 flere telefonsamtaler mellem skatteankenævnet og partens repræsentant om sagen. Ifølge sagsakterne tilkendegav partsrepræsentanten telefonisk den 21. februar 2007 at han ønskede et møde om sagen. Partsrepræsentanten skulle efter det foreliggende kontakte ankenævnet med henblik på at aftale nærmere om et mødetidspunkt, men det skete ikke. Ankenævnet rykkede den 2. oktober 2007 partsrepræsentanten for svar vedrørende et mødetidspunkt hvilket partsrepræsentanten ville vende tilbage om i løbet af få dage.

Da ankenævnet stadig ikke modtog en tilkendegivelse om et mødetidspunkt, traf ankenævnet en afgørelse i sagen den 7. november 2007.

I udtalelsen af 14. januar 2008 til mig skriver skatteankenævnet at sagsbehandlingstiden i denne sag beklageligvis har været usædvanlig lang. Det skyldes ifølge ankenævnet fusionen inden for skatteforvaltningen og sagsmængden på daværende tidspunkt. Endvidere henviser ankenævnet til at partsrepræsentanten fik udsættelse i sagen efter fremsendelsen af ankenævnets forslag til afgørelse i sagen.

Jeg er enig med skatteankenævnet i at sagsbehandlingstiden i denne sag har været usædvanlig lang, og at det er beklageligt. Jeg bemærker i den forbindelse at der gik ca. 15½ måned fra det tidspunkt udtalelsen fra det pågældende skattecenter blev modtaget, til der blev sendt et forslag til afgørelse i sagen til parten. I denne periode blev parten efter det foreliggende overhovedet ikke underrettet i sagen. Dette finder jeg – uanset fusionen inden for skatteforvaltningen og sagsmængden på daværende tidspunkt – meget beklageligt. Jeg henviser til afsnit 3.2.3. nedenfor om besvarelse af rykkere og underretning af parten når en sag trækker ud.

Til ankenævnets bemærkning om at partsrepræsentanten fik udsættelse i sagen, skal jeg bemærke at ankenævnet i medfør af skatteforvaltningslovens § 36, stk. 6, 2. pkt., kunne have undgået at udsættelsen trak ud så længe som den gjorde.

3.2.3. Besvarelse af rykkere og underretning af parten når en sag trækker ud

Af Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (optaget i Retsinformation (www.retsinfo.dk) som VEJ nr. 11740 af 4. december 1986) fremgår følgende om forvaltningsmyndigheders besvarelse af rykkerskrivelser:

"208. Rykkerskrivelser fra den, der er part i sagen, og som er rimeligt begrundet i sagsbehandlingstiden, bør i almindelighed besvares med det samme.

Besvarelsen bør indeholde oplysning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge."

Skatteankenævnet har i en af de undersøgte sager modtaget en rykker fra en part. I sag 15 modtog ankenævnet den 6. juni 2007 en skriftlig rykker fra repræsentanten for sagens part. Denne rykker besvarede ankenævnet i brev af 7. juni 2007.

Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (1986) indeholder også følgende punkter:

"206. Hvis en forvaltningsmyndighed som følge af sagens karakter eller den almindelige sagsbehandlingstid for den pågældende myndighed ikke kan træffe

afgørelse inden kortere tid efter sagens modtagelse, bør myndigheden give den, der er part i sagen, underretning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge.

207. Myndigheden bør endvidere give den, der er part i sagen, underretning, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt."

Herefter har myndigheden ikke blot pligt til at underrette parten i tilfælde hvor sagen trækker længere ud end myndigheden i den konkrete sag (evt. som svar på en rykker) har givet udtryk for over for parten, men også i tilfælde hvor sagsbehandlingen bliver mere langvarig end det ud fra partens synspunkt med rimelighed kan forventes. Myndigheden må således vurdere hvor lang tid parten med rimelighed kan forvente at der i almindelighed vil medgå til behandlingen af en sag af den omhandlede art, og – når dette tidsrum er forløbet – underrette parten om at behandlingen af sagen trækker ud, og så vidt muligt om hvornår sagen kan forventes afsluttet.

Skatteankenævnet har i intet tilfælde i de undersøgte sager givet en part underretning efter pkt. 206-207 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven.

Det er min opfattelse at der – selv i de mere komplicerede af de undersøgte sager – i alle tilfælde burde have været givet underretning efter pkt. 206-207 i Justitsministeriets vejledning når der var gået ca. tre måneder fra skatteankenævnets første henvendelse til parten og herefter igen ca. hver 3. måned.

I flere af de undersøgte sager er der en eller flere perioder hvor der er gået længere tid end 3 måneder imellem sagsekspeditioner i forhold til sagernes parter. Nedenfor gives en skematisk oversigt over disse sager:

Sag	Antal perioder > 3 mdr.	Periodelængde(r)
Sag 14	1	Knap 4 måneder (3,91 måned)
Sag 16	2	Godt 15 $\frac{3}{4}$ måned (15,81 måned) og godt 7 $\frac{1}{4}$ måned (7,33 måned)
Sag 17	1	4 $\frac{1}{4}$ måned (4,24 måned)
Sag 20	1	Godt 3 $\frac{1}{4}$ måned (3,32 måned)

Som det fremgår, har der i en sag været mere end 6 måneder mellem sagsekspeditioner i forhold til sagens part. Det gælder sag 16 hvor det skete 2 gange; den ene af gangene var der endda tale om 15 $\frac{3}{4}$ måned (1 år og 3 $\frac{3}{4}$ måned).

Skatteankenævnet har i de undersøgte sager konsekvent tilsidesat underretningsspligten efter pkt. 206-207 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven. Dette finder jeg meget beklageligt.

Jeg bemærker at undladelsen af at underrette efter pkt. 206-207 i vejledningen ikke alene er sket i tilfælde hvor der foretages en sagsekspedition i forhold til sagens part kort tid efter udløbet af en 3 måneders periode, men også i tilfælde hvor der går langt mere end 3 måneder mellem sagsekspeditioner i forhold til sagens part. Dette synes at være udtryk for at tilsidesættelsen af underretningsspligten er sket konsekvent og ikke alene i de tilfælde hvor ankenævnet foretager en sagsekspedition i forhold til parten kort tid efter udløbet af en 3 måneders periode.

Skatteankenævn Vendsyssel skriver i udtalelsen af 3. oktober 2008 følgende om underretningsspligten:

”For så vidt angår underretning af en part, jf. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven pkt. 206-207 har Skatteankenævn Vendsyssel siden ultimo 2007 anvendt et revideret koncept for sagsfremstilling m.v. udarbejdet i regi af Foreningen af Danske Skatteankenævne. I kvitteringsskrivelserne er der i dette koncept angivet den forventede sagsbehandlingstid.

Skatteankenævnet finder således, at nævnet nu lever op til vejledningens punkt 206-207.

Skatteankenævnet er opmærksomt på, at såfremt den i kvitteringen angivne forventede sagsbehandlingstid ikke kan overholdes, skal der tages kontakt til klageren og gives underretning om, hvornår sagen kan forventes afsluttet.”

Jeg forstår det Skatteankenævn Vendsyssel skriver således at skatteankenævnet nu, i forbindelse med skatteankenævnets første brev til parten i en sag, orienterer om en forventet samlet sagsbehandlingstid i pågældende sag. I sådanne tilfælde er det min opfattelse at indtil den konkret angivne tid er forløbet, er der ikke krav om særskilt underretning efter pkt. 206-207 i Justitsministeriets vejledning når der er gået ca. tre måneder siden skatteankenævnet sidst har skrevet til parten i sagen. Men hvis parten ikke modtager en endelig afgørelse i sagen fra skatteankenævnet inden den konkret angivne tid er forløbet, bliver den samlede sagsbehandlingstid længere end den der er angivet over for parten. I sådanne tilfælde vil skatteankenævnet – som også bemærket af skatteankenævnet i udtalelsen af 3. oktober 2008 – skulle underrette parten om at den samlede sagsbehandlingstid bliver længere end oprindeligt angivet, og så vidt muligt oplyse om hvornår den endelige afgørelse herefter kan forventes at foreligge. Jeg kan i den forbindelse henvise til min endelige rapport vedrørende Skatteankenævn Lolland-Falster – som jeg har vedlagt til skatteankenævnets orientering – hvor jeg på side 20 beskriver at dette ikke blev opfyldt i nogle sager hos Skatteankenævn Lolland-Falster.

Konklusion

Den gennemsnitlige tid der gik fra modtagelsen af partens klage til ankenævnet rettede den første henvendelse til parten (knap 2 dage) i de 10 undersøgte sager fra ankenævnet, ligger efter min opfattelse klart inden for det acceptable.

I de undersøgte sager gik der i 8 af de 10 sager kun op til 2 dage efter modtagelsen af partens klage før ankenævnet første gang rettede henvendelse til parten. I en sag (sag 14) gik der 5 dage fra modtagelsen af klagen før ankenævnet rettede henvendelse til parten første gang, og i en anden sag (sag 15) gik der 8 dage. Efter min opfattelse må den tid der gik fra ankenævnets modtagelse af partens klage til ankenævnets første henvendelse til parten således i alle de undersøgte sager betegnes som yderst tilfredsstillende.

Det er min umiddelbare opfattelse at en gennemsnitlig samlet sagsbehandlingstid på ca. 7,4 måneder som skatteankenævnet har oplyst (og som efter det oplyste endda

har været faldende til nu at være 4,8 måneder), ikke i sig selv kan anses for uacceptabel.

Den samlede sagsbehandlingstid (regnet fra modtagelsen af partens klage til skatteankenævnets afgørelse i sagen) har i de 10 undersøgte sager varieret fra knap 2 måneder (sag 19) til godt 27 måneder (sag 16).

Den gennemsnitlige samlede sagsbehandlingstid har for alle 10 undersøgte sager været 197,7 dage svarende til 6½ måned.

Jeg har ikke fundet anledning til at sætte mig nærmere ind i de materielle spørgsmål i de undersøgte sager for at kunne udtale mig mere konkret om den samlede sagsbehandlingstid i de enkelte sager bortset fra en af sagerne (sag 16).

Jeg er enig med skatteankenævnet i at sagsbehandlingstiden i sag 16 har været udsædvanlig lang, og at det er beklageligt.

Skatteankenævnet har i de undersøgte sager konsekvent tilsidesat underretningspligten efter pkt. 206-207 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven. Dette finder jeg meget beklageligt.

Jeg bemærker at undladelsen af at underrette efter pkt. 206-207 i vejledningen ikke alene er sket i tilfælde hvor der foretages en sagsekspedition i forhold til sagens part kort tid efter udløbet af en 3 måneders periode, men også i tilfælde hvor der går langt mere end 3 måneder mellem sagsekspeditioner i forhold til sagens part. Dette synes at være udtryk for at tilsidesættelsen af underretningspligten er sket konsekvent og ikke alene i de tilfælde hvor ankenævnet foretager en sagsekspedition i forhold til parten kort tid efter udløbet af en 3 måneders periode.

Med venlig hilsen